

This message must be read in every newspaper, heard on every radio, seen on every television.
Kijk elke dinsdag tot en met vrijdag naar de beste Hollywood films op Paramount Network.
You take the blue pill, the story ends.
You take the red pill, you stay in Wonderland.
In a magical place.
De beste Hollywood films.
Does it have a happy ending?
There's only celluloid candela.
Elke dinsdag tot en met vrijdag half negen.
I can't believe it.
Op Paramount Network.
Fine precious.
Heeft u zin in een goed potje onderzoek journalistiek?
Dan moet u nu naar een andere podcast gaan luisteren.
Want deze podcast gaat helemaal nergens over.
Man up, met Halina en Karis.
Hallo, daar zijn we weer.
Dit is Karis' favoriete stem van Halina.
Jezus.
Alle succes wat we opgebouwd hebben in die eerst aflevering is gewoon een keer weg.
Maar goed.
Oké, wacht even.
Ik neem een schrok water.
Oké, even bijkomen, want het is wel echt heel heftig.
Ja, maar toch.
Het zegt wel dat je dat wilde.
Ik wilde dat wel, maar ik had het niet verwacht dat je meteen niet wilde.
Dit wilde je toch?
Oké, toch.
Dit was je wilde, toch?
Hé, jij daar.
Deze aflevering heet Angst.
Vind je daarvan?
Oh, ik word meteen bang als je dat zegt.
Maar goed, oké, ik accepteer het.
Maar ja, oké.
Maar ik ga even doen alsof ik een soort psychiater ben.
Ik heb gewoon even zin in, in die rol heb ik vandaag zin om te spelen.
Hoe was jouw week?
Hoe was je week?
Mijn week gaat eigenlijk prima.
Ops en downs natuurlijk.
Maar nee, ik heb eigenlijk een hele leuke, ik heb een hele leuke weekend gehad.
Omdat ik op televisie was en dat is toch alweer een hele tijd geleden.

Nee, ik ben natuurlijk nooit op tv in de zin van in het televisieprogramma.
Maar dit, ik ben gevraagd om me mee te doen met verborgen verleden.
Dus dan gaan ze terug.
Verborgen gebreken?
Ja, verborgen gebreken.
Dat ziet er anders.
Dat is als je een kat in de zak hebt gekocht.
Als je een huis hebt gekocht en je blijkt dat je een kat in de zak hebt gekocht.
Kan je daar niet eens over vertellen?
Ja, daar kunnen wij volgens mij heel veel over vertellen.
Verborgen en vochtproblemen.
Hebben we daar al in over?
Oh my god.
Oh, we moeten een hele aflevering daarover hebben.
Over vochtproblemen en schimmel en paddenstoelen.
Weet je nog, dat ik in de rechtszaak zat over mijn vochtproblem.
Dat die de rechter toen zei, die gooide toen een glaasje water over al haar paparassen.
Dus hij zei, oh, nou heb ik ook een vochtproblem.
Dat is toch echt zo top.
Dat heb je altijd.
Dit is toch echt weer.
Je hebt ook zoveel rechtszaken met rechts dingen.
Met die stalker met...
Met die stalker met...
Ja, in die koord gezeten.
Ja, in die koordroom.
We gaan er nog even...
We gaan er nog even...
De lik.
Maar anyway, lossen even van het vochtproblemen en paddenstoelen.
Ja.
We gaan nu terug naar het bocht.
De slakken had ik ook opgemerd.
De slakken.
Maar wacht even, waarom die slakken er ook al toen je dat huis kocht?
Dat je dan gewoon...
Nou, leuk, ja.
Ik heb gewoon slakken, maar wij niet uit.
Ik koop dat huis gewoon.
Nee, ze zijn geleidelijk.
Dan moest er ook een nieuwe bak in dat huis.
Een bak.
Wat was er ook?
Iets met een bak.

Een nieuwe bak.
Een nieuwe bak.
Je moest niet naar huis.
Moest wel naar het grap.
Omdat wij slakken in wonen.
Ik plas je met een broek.
Jij plas echt wel eens in je broek.
Ja, omdat we het heel hard moeten lachen, dan plas ik.
Maar dat is niet een soort ouderdood.
Heb je altijd gehad?
Ja, terwijl normale vrouwen hebben dat die kinderen krijgen.
Dat kan ik je heen en ik al vertellen.
Dat is maar waar niet gebeurd.
Maar anyway, laten we even rustig blijven.
Nou, serieus.
Het is een programma waarin op Nederland NPO2...
...gaan ze terug naar Jeroeds.
Daar wist ik wel wat van.
Een heel vet programma, vind ik het.
Ja, het is echt een heel mooi programma.
Daar heb ik hem meegedaan.
Dat was een hele emotionele reis.
Ik heb daar uiteindelijk drie, vier dagen gezeten.
Dus kan je ook niet naar huis worden.
Niet meer afgeleid door kinderen of wat ook.
Wat ook.
Wat ook.
Wat ook.
Wat ook.
Wat ook.
Wat goed.
En toen kwam ik dus terug.
Ik kwam met mijn schotse roots tegen.
Het bleek dat ik ook nog eersen roots had.
Dat kwam ik tegen.
Ja, op straat.
De Rooster Street kwam ik eens tegen.
Die roots.
Even serieus.
Ja, sorry.
Ik heb het tegen mezelf niet tegen.
Dat geeft niet het.
Ga door.

En anyway, dat was voor mij een hele emotionele reis.
Een hele bijzonder cadeau natuurlijk.
En dat was ook heel emotioneel voor mijn familie om daar naar te kijken.
Maar vooral omdat mijn vader natuurlijk overleden is...
...en omdat dit mijn vaders lijn was.
Dus ik...
Ja, mijn vader was gewoon de hele tijd bij me.
In het opnemen van dat programma.
En uiteindelijk...
...naar alle informatie die ik kreeg...
...hadden ze mij in een katholiekerkje neergezet.
En toen gingen ze muziekspennaar.
Je weet hoe ik aangouw op muziek.
En dat was ook nog een heel mooi nummer.
Wat ging over de Hongersnoten...
...waar mijn eerste voorouders uit gevlucht waren.
En toen werd het me allemaal een beetje te kwaad.
En toen ben ik helemaal geen kummel.
Ik ben echt niet een huilenbalk.
Zeker niet op televisie.
Maar ik heb daar, denk ik...
...8 minuten integraal gejangd.
En daar hebben ze nu nog een klein stukje uitgeknipt...
...wat natuurlijk op beeld dan vrij dramatisch overkomt.
Dat is natuurlijk best wel lang gewoon feitelijke...
...dinges iets verteld worden.
En dan ineens zie je mij zo heel hard huilen.
Even voor de duidelijkheid.
Ik heb hem nog niet gekeken.
Ik heb heel veel zin om hem te gaan zien...
...maar dan moet ik weer met een VPN-adres...
...waar ik dan naar de berak kan weer...
...heb ik al zeven keer van die kant vallen.
Stuur je wel een copy, een floppy.
Stuur mij voor de VHS-band.
VHS-band of een floppy dit?
Blu-ray, hij van Blu-ray?
Alles wat je gewoon kan aanraken...
...en wat niet in een soort cloud zit...
...dan vind ik al marstig goed.
Maar hoe heb jij...
...dat je ook zei van...
...dat was ook best voor je familie pittig...
...of mooi of in de ontroerd.

Heb je dat dan gekeken samen met familieleden...
...of heb je dat alleen gekeken?
Hoe werkt dat?
Nee, ik heb het dus niet zelf...
...op dat moment live gekeken.
Ik heb het later teruggekeken.
Maar veel familieleden zaten aan de buis gekluisterd...
...want het natuurlijk ook hun verhaal...
...en al het verhaal van al mijn nichten en leven.
Dus het was echt een cadeau voor mijn hele familie.
En was je niet bang...
...toen je gevraagd werd van...
...ja, maar wat als ik erachter kom...
...dat ik afstand van psychopaten...
...en zo, of zo, iets?
Nee, dat vond ik juist.
Ik dacht, bring it on.
Vind ik wel interessant.
Bring it on.
En uiteindelijk bleek dus dat mijn familie dit voor mij...
...uit eindelijk naar een sigraatistische inrichting...
...is gebracht door zijn vrouw.
Die had civileus en die werd helemaal gek.
Dus er zit zeker ook een kleine mental health-lijn.
Maar goed, het was dus gerelateerd aan de civileus.
Nou, ik kan heel veel vertellen over civileus als je dat wil.
Oh, ja, graag.
Daar weiden we naar Patre podcast, geloof ik.
Een hele...
Dan gaan we ook een keer een medische podcast...
Oh, wacht even, mijn zus komt binnen.
Time out.
Kijk, nee.
Nee, nee.
Kijk, mijn zus is hier op een zoek.
En daar ben ik hier, kijk.
Oh.
Hé.
Waar gaan jullie naar toe?
Hé, Kaaar.
Hi.
Stad in.
Nou, snap ik wel.
Heel goed idee.

Nou, geniet ervan.
In New York kan je heel goed je nagesluiten.
Tot strakjes.
Heel plezier, jongens.
Doe.
Oh.
Ja, zellig.
Zellig, hè?
Ze slapen hier boven mij.
Heel gezellig.
Zo fijn.
Ja, zo fijn.
Maar ik wou nog even toevoegen in jouw geval dan wat emotioneelere.
Maar in mijn geval leuke tijden, want mijn zus is dus hier op de zoek.
En dat is zo gezellig.
Die komt best wel vaak langs.
En dat vindt dan zo leuk.
En gisteren zijn we naar het vrijheidsbeeld gegaan.
Dat is ook heel gezellig als je dus toeristische dingen kan doen,
als je bezoekers hebt.
Toch?
Ja, ik vind dat echt niks leuk is om op een bootje gaan.
En ik heb toch de tijd van mijn leven gehad.
Dus helaas moet ik morgen alweer weg.
En dan blijven zij hier heel raar.
Want ik moet morgen naar Los Angeles.
Maar toch echt heel fijn om even familie dichtbij te hebben.
En dan ben ik heel benieuwd, Kadys.
Heb jij nog een huishoudelijke tip voor mij?
Nou, je weet, het huishoud is natuurlijk iets wat mij erg bezig houdt.
Nou, het is niet een huishoudelijke tip als wel.
Ja, het is wel een huishoudelijke tip.
Maar het is niet voor iedereen misschien even belangrijk.
Maar ik ben een enorme thee drinker, zoals je weet.
Ik drink geen koffie.
En ik dacht altijd, ik drink daar ook heel specifieke thee.
Hele Engelse thee.
Dus het thee moet eerst heel zwart zijn.
Dan moet er woning in.
En dan moest er nog melk bij.
Hoe vaak ik met kar in een café slash restaurant slash horecagelegenheid ben geweest.
Waar in we ongeveer een uur bezig zijn met deze bestelling.
Want niemand begrijpt het ook.
Dus het is melk, honing, koude melk, sterke thee.

Duble zakjes.
En dan is het verkeerd.
En dan wordt het gesprek weer onderbroken.
Het is echt, ik zou graag willen dat je een soort bord om je nek hangt.
Waar die bestelling op staat.
Dat is gewoon al een drankje kiest.
Ja, maar ik snap wel, ik snap echt wel waarom je het wil.
Want het is, het cafeïne zit erin.
Maar ook een heel klein pepje met die honing.
Ik snap het wel.
Maar goed, mijn hele ding is dus.
Ik heb veel met mijn tips beveilig te maken met structuren.
Met emulsies.
Ook die kaas natuurlijk.
En dit is nu ook, ik heb nu net geleerd.
Gels gelezen.
God, ik weet niet of het fake news was.
Maar ik ga er even van uit dat het een betrouwbare bron was.
Waarin wordt gezegd dat je dus nooit, maar dan ook nooit.
O, god.
Honing in kokend of heel heet water moet doen.
Omdat dat dan, dan worden toxies.
Ja, de Briten weten dit ook allemaal.
Die is daar zijn thee drinken.
Dat heb ik al eerder gehoord.
In India weten ze dit ook, hoor.
Maar heb je dit op TikTok gezien?
Nee, nee, nee.
Alles bullshit.
Nee, nee, nee.
Dit is gewoon, dit is mensen naturopaths enzo.
Maar wacht even.
Dus je mag wel honing in thee doen die je niet koopt.
Honing mag wel in lauw warm water.
En warm mug water, maar absoluut niet in kokend water.
Want dan wordt het gewoon lang.
Dan gaat die emulsie wordt, dus toxies, dan werkt het tussen.
Maar dat heb je, je drinkt hier ongeveer een liter per dag van.
Dus klopt.
Waar ben je dan even slikken?
Ben je nu toxies?
Ja, dat denk ik wel.
Dus ik probeer nu al die toxenen te failleren.
Dit is meer een waarschuwing dan een tip, maar wel goed.

Ja, maar ik heb zitvol met waarschuwingen.
Je zei tegen mij wat het thema is.
Wij kun je daar even iets meer over vertellen.
Nou ja, het thema is angst.
En ik denk dat wij daar allebei best een podcast of 24 over kunnen volgen.
En ik dacht, laten we maar beginnen bij het begin.
Ik weet toevallig van jou, ik ken je een beetje.
Als ik zeg de Eiveltoren of Bellen, dat vind ik twee grote angsten van jou.
Ja, echt heel reftig.
Dan heb ik het even puur over instant angst.
Ja, echt phobische taferelen.
Dus bijvoorbeeld Hoogte hebben we het dan eigenlijk over.
Ja, de Eiveltoren vind ik wel echt het summum.
Daar zijn we samen op geweest.
Omdat dat zo, wat ik me herinner, ik weet niet of jij dat nog herinnert,
waren we samen in Parijs, maar dat het zo gammel voelt voor mij.
Het was zo niet, snap je?
Ik bedoel, ik ben ook wel eens in, weet ik veel Chicago of Toronto,
in zo'n hele hoogtoog geweest, maar dan ga ik om een grote lift naar boven.
En dan voelt het wat meer zekerder.
Maar bijvoorbeeld de Eiveltoren, maar ook de Brooklyn Bridge,
met die houten latten waar je dan overheen moet fietsen, dat je denkt.
Ja, er is niks tussen mij.
Er is alleen een houten latje tussen mij en die kolkende rivier daaronder mij.
En als je het hebt over vertigo,
de officiële...
Wat is het? Een ziekte?
Nee, het is geen ziekte, het is een...
Een mentale conditie.
Geest, een conditie inderdaad.
Kan je dan indenken van je staat op die Eiveltoren,
ik wilde vanaf of wordt je wiebelig?
Ja, ook wel die zuigende kracht.
Maar ik word echt thuiselijk, ja.
Dus ik heb het met name met bruggen heel sterk, later in mijn leven ontwikkeld.
Dus dat kan zelfs, hoeft niet eens een hele hoge brug,
zijn bruggen vind ik echt de hel.
Maar ook, nee, ik zal nooit meer.
En het wordt echt erg en amatic ouder worden.
Want vroeger dacht ik nog, nee, maar daar moet je overheen.
Dat heb ik nu niet meer.
Nu denk ik gewoon, I give it up, I don't care.
Ik ga het gewoon niet meer.
Wat ik laat slassen, ik weet het niet jouw favorit subjecte is,

maar de menopauze, schijnbaar dus in die voorfase van die menopauze,
dan kan je dus ook gevoeliger te worden voor vertigo.
Dus word je duizendiger en ben je daar gevoeliger voor.
En ik heb het namelijk zelf ook een beetje.
Ik had het vroeger nooit.
Maar ik begin er ook iets meer last van te maken.
Maar jij hebt een hele specifieke vertigo-vorm.
Namelijk als er hotels zijn, weet je wel,
met zo'n krans van kamers, hoe leg je dat nou uit?
Ja, met een soort courtyard in de middel.
En dat hebben best wel veel hotels gek genoeg.
Bijvoorbeeld, wij waren samen een keer in een hotel in Barcelona op vakantie.
Toen had je dat echt heel sterk.
Heb je zo'n courtyard en heb je zo'n krans van kamers als het waren.
En daarom zijn ze heel hoog.
En dan wil jij daar echt niet slapen.
Nee, maar dat overviel me dus toen.
Want ik wist helemaal niet dat ik dat had.
En ik weet dat ik in mijn kamer lag en ik dacht,
ik moet er overheen springen.
Niet ik wilde dood, maar ik voel een soort van dwang
om daaroverheen te springen.
Toen dacht ik, ik ga mezelf opsluiten in die kamer.
Maar ja, dat gaat natuurlijk niet.
Als ik mezelf op kan sluiten, dan kan ik de deur ook open maken.
Dus dan heb ik uiteindelijk een soort van hysterisch naar de golven gekeken.
Door de raam.
En daardoor ben ik uiteindelijk rustig geworden.
Maar dat overviel me heel erg.
Ik wist helemaal niet dat ik die angste had.
Maar hebben wij toen een andere kamer voor jou gevonden, is maar vandaag?
Ja, zeker.
Algoed gelukkig.
Maar ja, nee, maar die dwanggedachten, die voortkomen uit die phobieën,
die zijn echt verschrikkelijk.
Waardoor je het ook niet meer...
Onze, een therapeut waar we ook gezamenlijk bij hebben gezeten tijdje.
Die zei altijd van, je moet dus al die angste weather,
want we gaan zo meteen een hele lijst vermoemen.
Ik kan echt, ik heb wel 700.000 angsten.
Maar zij zei bijvoorbeeld over, ik kan ook paniek hebben in bijvoorbeeld situaties waarin ik niet weg
kan.
Dus ik stel je voor je staat op het toneel.
En inmiddels ben ik er achter dat heel veel mensen met een beroep in de publieke ruimte dat

hebben.

Maar of live op tv, of weet ik veel, je moet in de tweede kamer een debat doen op het oog van de hele natuur.

Het idee dat je niet weg kan, bij mij komt dat dan als ik op het toneel sta.

En ik moet bijvoorbeeld heel lang stil staan op één plek.

Op een hele stille scène, ik zeg maar iets, weet je wel, dat je niet kan het weg bewegen.

En dan zei onze therapeut altijd, je moet doen alsof het een kermisattractie is, als je die paniek aanval voelt opkomt.

En die kermisattractie gaat steeds harder, harder, harder, maar die komt ook weer tot rust.

Dus je weet dat als het ware als een golf door je heen komt, en dan wordt het weer rustig.

En dat heeft mij toen een tijd lang wel heel erg geholpen.

Dus in plaats van dat je dat tegen gaat vechten, laat je het gewoon opkomen, als een soort weer die je krijgt.

En je weet van, oké, het gebeurt, het gebeurt.

Ik ga nu zweten, ik denk nu dat ik flauw gevallen, ik denk nu dat ik de coalitie in ga rennen, of ik denk dat ik ga schelden, of ik denk dat ik iemand uit de publiek ga vermoorden.

En dan komt dat ook lang, maar langs me.

Dan kijk je eigenlijk naar je eigen gedachten.

Maar dat is natuurlijk de hele metafoorvallen wat je in een hele leven zou moeten doen.

In een paniek situatie doe je dat dan op een snelle manier misschien, in principe is dat natuurlijk de manier waarop je het hele leven mee om moet gaan.

Ja, maar dat is natuurlijk het allermoeilijkste wat er bestaat, toch?

Om je niet te identificeren met wat je denkt of wat je ervaart.

Maar je zei bellens.

Dat heb jij toch?

Ja, dat heb ik heel erg, maar daar was ik nog niet op in gegaan.

Maar heb jij dat niet?

Ik heb het helemaal niet.

Ik vind het heerlijk om te bellen.

En ik ben helemaal niet zo klet, sir, maar ik kan niet tegen de...

Ik heb het idee dat ik dan meer...

Niet controle, maar dan kan ik toch beter horen voelen waar iemand is.

Ik vind, via apps en e-mails communiceren,

dan ga ik er toch te veel in lezen of te veel projecteren of...

Ik heb liever het directe contact uiteindelijk dan toch.

Ja, en ik snap het helemaal.

Ik ben het ook helemaal met je eens, want er is natuurlijk een mega gevaar in die tijd waarin we leven met textmessages en WhatsApps en al die mogelijkheden om te communiceren dat je inderdaad, dat er van alles verloren gaat.

Alleen, ja, ik, als mijn telefoon gaat, ik neem gewoon letterlijk nooit op.

Alleen maar bepaalde zijn, ja, dingen die ik gewoon niet kan negeren.
Bijvoorbeeld, ik heb mijn agent, of zo, nu, die kan ik echt niet negeren.
Maar die diger ik het liefst ook.
Ik neem gewoon het liefst nooit op.
Terwijl ik vind, als wij bellen, zoals we nu is dit eigenlijk,
zoals ik dit eigenlijk ook als een soort zoomgesprek,
dat vind ik het wel heel leuk.
En ik heb wel echt een paar mensen in mijn leven,
na mijn vrienden, met wie ik het leuk vind om te bellen,
maar alles wat mijn zaken te maken heeft, of ook maar gelinkt is aan werk,
wil ik eigenlijk gewoon niet opnemen.
Dus dat is, snap je, dus mijn zussen neem ik natuurlijk wel op,
en mijn vriendinnen en mijn vrienden, maar werk gerelateerde dingen,
maar dat kan, dat weet jij, want we hebben natuurlijk wat bedrijfzaam.
Het kan echt het kleinste telefoonje zijn en ik wil gewoon niet.
Wat is dat, hè? Ik snap het ook niet.
Ik haat bellen.
Nou, ik vind het niet zo gek.
Ik snap het wel.
Ik ken jou natuurlijk ook langer dan vandaag.
Maar ik vind zelf, ik ben zelf te luid om een e-mail op te stellen.
Dat vind ik een gedoe om dan goede woorden te kiezen.
Tenzij ik echt een hele moeilijke boodschap aan iemand moet overbrengen.
Ik bedoel, ik ben zelf helemaal geen confrontatieszoeker.
Nee, totaal natuurlijk niet.
Dus moeilijke gesprek ga ik ook uit de weg,
maar ik denk dan, als het eens sneller gebeurt,
als ik het gewoon bespreek,
en dan heb ik het even over hele zakelijke dingen die zonder emotie eigenlijk zijn,
dan, nou ja, dan het op te schrijven.
Ik zag het, doe je.
Nee, dat is ook zo.
En jij hebt sowieso gelijk.
Want dat is gewoon beter.
Maar ik heb ervoor bij Instinct, weet ik nog,
toen had ik de Voice Message uitgevonden.
En bij onze film.
En ik heb die heel veel om half, zeg maar, geproduceerd
en georganiseerd met Voice Message.
Het was heel irritant is voor andere mensen.
Want Voice Message is één richting verkeer.
Dus dan lul ik gewoon een hele Voice Message vol.
Dit, dat, dit moet er gebeuren.
Dat vergeet niet dat.

En dan heb je dat toch gecheckt, dan krijg ik, oké, bye.
En maar, want wat is mijn anxiety?
Ik heb een soort social anxiety.
Dus het feit dat ik dan geconfronteerd wordt met iemand anders moet,
met iemand anders stem, met iemand,
dat vind ik dan blijkbaar,
nogmaals, alle angsten zijn natuurlijk totaal ireeuw en belachelijk.
Maar ik ben even heel open over wat ik dan voel.
Het komt bij mij te hard binnen.
Snap je wat ik bedoel?
Ik vind dat invasief iemand die belt.
En ik las laatst ergens dat bellen, dat dat ook over een paar jaar,
omdat dat dus alles zo makkelijk kan met textmessages en zo.
En dit is natuurlijk een hele slechte ontwikkeling.
Maar gaat bellen, dat wordt ook, gaat ook gezien worden als iets onbeleefd.
Maar snap je, omdat het zo in your space is.
Maar eigenlijk is dat natuurlijk heel jammer.
Want, ik bedoel, voordat de telefoon uitgevonden werd,
zagen we elkaar, weet je wel.
En dat wordt nu ook al veel minder.
Nou ja, anyway.
Aan de andere kant ben ik ook heel duimbaar voor techniek.
Want alleen al het feit dat wij nu doen,
dat had ook nooit gekund.
Snap je, zonder zoom.
En weet ik voor wat voor Riverside verbindingen er allemaal zijn.
Dus ik ben ook hartstikke blij met techniek.
Fijn.
Het is ook wel eens leuk om te horen voor de techniek.
Maar laten we ook nog even over jouw angste verder praten.
Want weet je nog, met zwartboek.
Een film zwartboek.
Wat was dat nou?
Ik moest een vis fileren.
Kijk, ik heb, dat willen de mensen misschien niet of wel weet niet.
Ik heb natuurlijk best wel affiniteit met dieren.
Alleen, ik heb toch ook een angst.
Maar deze dieren waren dood.
De vis was toch dood?
De vis was dood.
Nee, die was zeker dood.
Maar daar gaat het me ook niet zo echt om.
Ik heb gewoon een hele rare kinderlijke angst met dingen aanraken.
Ik kan ook een klein beetje smetvrees hebben misschien.

Maar ik vind iets wat ik niet goed ken.
Ik ben gewoon echt een thothola.
Ik ben ondanks dat ik in de natuur ben opgevoed.
Het enige dier waar ik me gemakkelijk mee voel, is een hond.
En verder vind ik het allemaal een beetje eng.
Een wasp.
Ja, je weet hoe ik met waspen ben.
Het wordt allemaal net iets minder.
Maar muizen is verschrikkelijk voor mij.
Duiven.
Opgezette dieren.
Duiven.
Ben je ook bang voor opgezette dieren?
Dan kan je niet naar Ramzinassar.
Ik luist dat vol met opgezette dieren.
Dan moet je niet naartoe gaan.
Ja, dat spreekt me dus niet aan.
Op zich vind ik het niet erg om er langs te lopen.
Maar ik hoef er echt niet eentje op te pakken.
Is het idee dat mijn kind een hamster wil?
Dan krijg ik dan wel paniek van.
Dan moet ik dat dier dan een keer pakken met die kleine...
En wat als je er in kijkt in die angst?
Wat denk je dat er aan de grond nog ligt?
Is het een soort controleding?
Ja, het is natuurlijk een controle.
Dus een muis kan geen communicatie mee hebben.
Die luistert niet bij mij.
Ik heb één keer zo hard gegeild...
Dat die muis...
Toen woonde ik nog een boven ruk en pluk in Amsterdam.
Mooi, mooi dit café.
En toen zag ik een muis.
Toen heb ik zo hard gegeild...
Dat die muis zo...
Zo een hartanval kreeg.
Toen bleef gewoon staan en die viel gewoon om.
Een sfeertje.
Je hebt iemand gedood met je angst, wat vet.
Ja, en schildpad.
Ik heb een keer in de film Susie Q.
En grappig genoeg, heb ik in heel veel films dieren moeten betasten.
Ik heb een keer met een olifant gewerkt.
Een hele bekende olifant.

Waar was dat dan?
Bij Knetter, met een film van Martin Korhove.
Een echte olifant?
Ja, een echte olifant.
Dan moest ik dat pizza's in zijn mond gooien.
En ik was dood bang.
Pizza's, vond je dat lekker?
Ja, dat doet er niet toe.
Dat doet het toe.
We hebben het hierover in mijn angst.
Nee, maar goed.
Die pizza's erin.
Ik was dood bang.
Ik moest ook een keer een schildpad op pad pakken.
En die moest ik dan op zijn kopie.
Dat was dan zogenaamd mijn pad.
En die moest ik dan pakken en een kusje geven op zijn gezicht.
Toen ben ik gewoon een half dag van de set.
Durfde ik niet naar de set.
Toen moest iedereen me ompraten.
Toen zei Linda van Dijk nog.
Doe maar alsof het een hondje is.
Doe maar alsof het een hondje is.
Het is best wel extreem geweest.
Ook die duiven, joh.
Dat is gewoon de dam niet over.
Nee, ik weet nog in Parijs.
Toen mijn angst was de ijvertoren.
Maar jouw angst was die duiven die daar beneden zaten.
Maar jij was toen niet zo bang voor hoogte.
Toen waren die ijvertoren ook niet.
Nee, maar niet.
Ik voelde me nog cool.
Ik dacht, ik heb dat niet.
Ik durf ook de ziplijnen bijvoorbeeld.
Wat is dat?
Dat je maar in zo'n touw zit.
En dan zip.
Wacht even.
Hold your horses.
Wanneer heb je die activiteit ontplooid?
Om te gaan ziplijnen.
Dat heb ik een keer gedaan.
In Italië op vakantie.

Je ziet zo veel geheimen voor mij.
Vind je dat?
Ja, je bent soms heel mysterieus.
Ik dacht, wat is dit nou weer voor verhaal?
Ik ga door.
In Italië was je op vakantie.
Dus ik heb toen ergens aangeleind.
Met een stalen kabel.
En dan ga je, je houdt je handen boven aan een stalen kabel vast.
En je loopt op een stalen kabel.
Je zit natuurlijk wel vast.
Maar je loopt wel van een ravijn.
Dat vind ik echt stoer van jou.
Maar dat vind ik dan bijvoorbeeld niet eng.
Superstoer.
Vraag mij een speech te doen op mijn oma's verjaardag.
Dan ga ik dood.
Ja, precies.
Want dat is ook heel leuk om over te praten.
Natuurlijk onze angsten.
Wat betreft dat?
Want ik denk dat we dat allebei wel hebben.
Maar jij hebt het iets extremer dan ik.
Dus je hebt natuurlijk een beroep.
Waarvan je denkt.
Als er nou iemand in publiek leuk dingen kan zeggen bij jij.
Want je bent actrice.
Je bent beroemd.
Je doet toneel.
Je doet film.
Maar wat is het verschil?
Leg het even uit.
Het verschil is denk ik.
Nee, dat is ook niet waar.
Want ik heb toch een text die al vast staat.
Dus die zou ik wel uit mijn hoofd kunnen leren.
Ja, maar die moet je dan wel zelf maken.
Toch is het idee.
Als je een speech houdt in een persoonlijke sfeer.
Ja, dus het is al heel persoonlijk.
Dus daar kan je op afgereken worden tussen aandalingstekens.
Ik ben nooit.
Ik heb nooit makkelijk gevonden om in een groep te praten.
Sowieso niet.

En ik ben er gewoon zo mezelf.

Ik kan me nergens achter verschuilen en dat vind ik gewoon heel eng.

Ja, en dat heb je dus als je speelt wel.

Want dan speel je whatever voor personage.

En dan ben je dus wat relaxer, denk je.

Ja, dus kan wel in carré staan en een liedje zingen met eentje in een rol.

Maar waarom?

Want dan ben je altijd een rol.

Kan je ook een liedje zingen, laat maar zeggen, zonder dat het een personage is.

Dus oh, je moet nu een liedje zingen van, ik zeg maar iets Elton John.

Ik weet ook niet waarom ik daar nu op kom.

Nice one.

Dat is geen rol, maar je durft je dat ook?

Ja, dat vind ik wel enger.

Maar dat durf ik wel wel beter.

Maar je hebt ook mensen die heel erg spontaan kunnen speeltje.

Die gewoon zeggen van, ja, die gewoon een verhaal beginnen.

Nog maar één.

Ja, dat vind ik heel eng.

Maar dat durf jij wel iets beter dan ik?

Ja, ik denk wat ik dan doe als ik moet speeltje is dat ik het zie als een rol.

Snap je dus dat ik, maar ik weet nog dat ik moest toch een speetje doen op bijvoorbeeld instinktpremieren.

In Utrecht vond ik ook dood.

Dan ga ik altijd op blote voeten, weet je nog, omdat ik altijd bang ben om flauw te vallen.

Dan moet ik mezelf, het klinkt zelfs als ik een gekke hippie ben.

Maar ik ben dus heel bang als ik op hakken als mezelf een speech moet houden.

Ik ben altijd duizelig als ik als mezelf een speech moet houden.

Dus ik ging op blote voeten.

Maar dat doe ik dan omdat ik denk, ja, ik moet gewoon.

Ik kan niet nu me verschuilen achter dat ik dit niet durf.

En ik heb ook wel eens gesproken op begrafenissen of huwelijke en dat soort dingen.

Ik ga wel, wat ik ook heel moeilijk vind er aan is dat heel veel mensen verwachten omdat het je beroep is.

Dat je ook heel ludiek en leuk en ontroerend en mooi dat gaat doen.

Dus er zit ook een soort druk op.

Maar dat hele idee dat wij dus dat mensen zeggen, dat is toch leuk voor jou.

Als jij dan lekker een toespraak kan houden, dan zit je helemaal in je elementen.

Ik denk dat wij dan echt denken van, waar heb je het over?

Want het is de hel.

Maar heb jij bijvoorbeeld ook als je een spel doet zoals even terugkomen op jouw film Body's Body's Body's

Lichaam, lichaam, lichaam, lichaam, lichaam.

Mooi werk trouwens.

Thanks.

Nee, mijn vraag aan jou is dus.

Wacht even, ik heb even een gehoor geluid.

Wat hoor je dan?

Dat hoor ik niet.

Wat wilde ik vertellen?

Er zit een hele aange snurk in mijn lach vandaag.

Oké, let it be.

Let bygones be bygones.

Nee, niet dan leef je dan zorgd.

Ik moet altijd zo denken als wij zo veel lachen, want dit doen we dus ook in het echt.

Dat wij echt een soort gier en goor van het Nederlands toneel zijn.

Maar ik ben echt fan van gier en goor.

Ik heb lasten van Gordon een bericht gestuurd via Instagram.

Ik wou hem een hartje stuur, maar ik had behoogelijk een gebroken hart naar hem gestuurd.

Maar op hij echt zoiets had van, wat betoel je?

Mix signals, mix signals.

Nee, wat?

Ik wil aan jou vragen, dus het spel Buddies Buddies Buddies.

Dus dat is een beetje gebaseerd op het weerwolf of het moordenaartje.

Klopt.

Als jij dat spel speelt, ik weet niet hoe vaak je dat hebt gedaan, maar toch wel ook een aantal keer denk ik.

Dat hebben wij zelf ook wel samen denk ik gedaan.

En dan die kaart trekt van die moordenaar.

Lul jij er nou uit, vind je dat fijn?

Sommige mensen vinden het dus dan heel leuk om die moordenaar te zijn.

Ik vind dat echt vreselijk.

Bij mij zie je dat meteen.

Dat moordenaartje moet ik wel zeggen, dat is wel een spannend spel om te spelen.

Vond ik echt met jou erbij en al.

Maar ik ben net zoals jij.

Ik denk dat wij daar inhemen op elkaar lijken.

De verwachting van het trekken van dat lootje of hoe noem je het?

Dat lootje, wat je dan trekt.

Moordenaar erop.

Nee, die verwachting die daar dan op zouden.

Een groep waar ik het wel eens in met jou heb gespeeld.

Dat waren dan al die jongens, die vrienden van ons, van mij.

Daar ben ik gewoon ook bang voor.

Want die spelen dat heel fanatiek.

Ik ben heel zenuwachtig over al dat soort dingen.

Alle dingen waarin je een soort van in een groep.

Daarom zou ik ook nooit mee willen doen aan wie is de mole.

A, omdat ik de spelregels niet begrijp.
Nee, dat kan niets van.
Nee, ik heb een A logisch brein.
Heb jij dat ook?
Ik kan dus niet.
Ik kan dus ook niet bevroepen.
Ik heb één keer meegespeeld in een triller.
Dat was toch een film van.
Dat was dan een triller.
Ik begreep het hele script niet.
Ik heb gewoon eens het op neutral gezet, mijn hoofd.
Ik begreep helemaal niet waar het over ging.
Bij Game of Thrones begreep ik dat natuurlijk ook niet.
Nee, die puzzels, dat snap ik niet.
Ook niet de meest simpele puzzels.
Ik bedoel, puzzels in de zin van scriptpuzzels.
En dat heb ik bij Moordenaartje dus ook.
Dan ben ik dus bang dat ik het niet begrijp.
Dat jullie het allemaal wel begrijpen.
En dat ik fouten maak waardoor ik het verpest.
Snap je dat ik het doe?
Dat hebben ze heet.
Jezus.
Dat is voer voor psycholoog.
Dat is echt voer voor psycholoog.
Die stem.
Maar jij hebt het gezegd, vorige keer heb je die stem aan.
Maar je neemt het nu iets te serieus, vind ik.
Ik heb echt vannacht in mijn bed.
Ik dacht, ik moet die stem voor haar doen.
Anders wordt het veel pleaser in jou.
Maar die zit zo diep in mij.
Dat is je.
He, maar weet je wat ik nog wilde vertellen ook?
Misschien vinden de leuke mensen het leuk te weten.
Ik was vroeger heel bang ook voor de dood.
Ik sleep dus met een medische anskelopendie.
Als we het hebben over hypochondrie.
Ik sleep met een medische anskelopendie naast mijn bed.
Echt als kind.
Omdat ik heel veel dode mensen heb gezien als kind.
Dus niet...
Ja, heel veel autantes, buurvrouwen, moeders van buurvrouwen.
Oma's van buurvrouwen.

Ik weet niet.
Wij werden allemaal meegesleept naar die funerals.
Dus ik heb gewoon heel veel mensen in een kist gezien.
En ik vond dat...
Dat heeft zo veel indruk op mij gemaakt.
Dat ik daardoor ook eigenlijk niet meer een kerk indurft.
Omdat ik die geur van dat cederhouding van zo'n...
Zo'n ton met zo'n...
Waar dan zo'n rook uitkomt.
Dan noem je dat zo'n scepter.
Ik weet niet waar je nu over praat.
Ik vind het heel mooi.
Ik vind het heel mooi.
Met een soort van...
Wie rook?
Rookmachine.
Maar goed.
Maar het was zo erg.
En mijn zus en ik waren echt geobsedeerd door de dood.
Daardoor.
En wij speelden ook thuis opbaartje en zo.
Dat je elkaar moest afleggen.
Wow.
Ja, zeker.
Op het gegeven moment hadden we een...
Ervan is gekregen van weer een van de tenten van een tante.
Of van een oma van een buurvrouw.
En dat durfde ik dus...
Dat waren allemaal glazen.
Gewone glazen.
En daar durfde ik niet uit te drinken omdat ik dacht...
Daar heeft een lijk uitgedronken.
Ja, maar dat herken ik wel.
Heel eng.
Maar die medische alsocratie, waar diende dat dan toe?
Want kijk, als ik iets had van...
Misschien heb ik wel dit.
Meteen opzoeken.
Wat zielig.
En ben je nu nog steeds heel bang voor de dood?
Het is niet per se mijn beste vriend, denk ik.
Ja, bang voor de dood.
Nee, ik zou meer bang voor...
Het effect ervan op mijn kind.

Dat meer.
De dood zelf vind ik wat minder engel.
Ik kom omdat ik mijn vader had zo'n grote doodangst.
En toen ik uiteindelijk zag...
Hoe die echt dood ging.
Toen dacht ik...
Toen dacht ik...
Als je toch had geweten hoe vredig dit ging...
Dan had hij al die angst.
Maar mijn vader heeft zijn hele leven gedacht...
Dat hij jong zou sterven omdat dat bij zijn geboorte werd gezegd...
Dat hij niet oud zou worden.
Dus dat heeft hij zijn hele leven meegrenomen.
Die angst.
Maar goed, je hebt natuurlijk ook een...
Dat wil ik nog even vragen.
Over je vader die zo vroeg overleed.
Ja, inderdaad.
Wat je net zei over die glazen die je geerft had...
Waar je bang was dat dan een soort lijk uit had gedronken.
Ik herken wel dat...
Natuurlijk is het zo.
Een hele shockerende ervaring als je zo vroeg een ouder verliest.
Ik was tien.
Leonora was twaalf mijn oudere zus.
En mijn kleine zus was vijf.
Dat was natuurlijk een gigantische aardschok.
Aardverschrijving.
Dat ging heel plots ringen.
Hij ging dood aan een long embolie.
Dus dan stick je eigenlijk in één keer.
Maar ik weet inderdaad nog...
Dat toen was hij opgebaard bij ons thuis.
En ik wilde die kamer niet in.
Ik wilde niet in die lichaam kijken.
Terwijl je zou denken dat je juist dat wel wil.
Maar ik was doos bang.
En het weet ik nog.
Een van die vrienden van m'n vader tegen mij zei...
Die zich een beetje over mij ontwermd had van...
Maar waar ben je bang voor?
Zei ik dat hij gaat bewegen.
Maar dat is toch juist heel leuk.
En toen werd ik ook heel rustig.

Ik dacht oh ja.
Dat is juist heel leuk als je gaat bewegen.
En toen ik eenmaal het lichaam zag...
Toen was het eigenlijk...
En onveilig en angstig.
En wat ik wel me herinner...
Is ook de banaliteit van...
Al die dingen die daarmee te maken hebben.
Zoals ik zag bijvoorbeeld...
Ik weet nog heel goed dat zijn mond was dichtgeleimd.
En toen zag ik zo'n leimdraadje.
Want dat soort dingen zag nooit meer.
Gewoon de...
Nou ja, wat wij ook heel graag willen natuurlijk...
Nogmaals en meestal in alle lichtheid.
Nu even in de zwarte.
Maar al die dingen waar je niet over praat.
Dan heb je al die dingen die je niet weet over...
Wat is dat dan als er echt een dood iemand...
En er moet zo veel...
Dat lijkt me natuurlijk goed blijven.
Dus het moet bevroren.
En dan moet het met ijsdingen.
Nou ja, en dat soort herinneringen...
Heb ik wel heel erg op mijn let verliezen.
Maar ik ben daarna eigenlijk gek genoeg...
Juist niet bang voor de dood geworden.
Nu weer meer.
Maar 10 jaar of zo, daarna 15, 20 jaar...
Was ik helemaal niet bang voor de dood.
Omdat ik juist ook wel ergens dacht prima...
Want dan ga ik naar hem toe.
Ik heb dat nu veel meer.
Dus sinds mijn 40's eigenlijk ben ik veel angstiger geworden.
Ik ben altijd wel een hypochonder geweest.
Maar dat had voor mij ook heel erg te maken met...
Toneel.
Dat je zochters wakker wordt.
Ik heb toch geen kill-on-saking.
Dat je zo helemaal in een overdrive gaat...
Van die onvervangbaarheid...
Of naar de set moet.
Ik kan nu niet misselijk zijn.
Daar heb ik echt een tik van de molaan over gehouden...

Op alle fronten.
Dat die live-ervaring ook.
Maar de dood...
Vindt ik nu weer dus veel enger.
En was vroeger juist...
Zo ontzettend een onderdeel van mijn leven...
Als zo'n jong meisje die...
Dat voelde voor mij helemaal niet eng.
Ik dacht prima, laat maar komen.
Ook een beetje natuurlijk.
Omdat dat zo verdrietig is.
Als je zo klein bent, denk je heel simpel.
Dan ga ik naar hem.
Of zo.
Dus nu heb ik dat veel minder.
Nu denk ik echt van...
Oh god, ouder worden.
Oh god, ik heb nog maar zo veel jaar...
Ik heb wel de slas van doodsangst.
Zeker wel. Ik vind het een eng idee.
En ik vind het heel fijn als jij dan bijvoorbeeld zegt...
Dat jij jouw vader vredig hebt eens niet sterven.
Dan krijg ik al meteen...
Voel ik een soort van warm.
Het kan ook gewoon heel rustig zijn natuurlijk.
Het hoeft niet alleen maar...
God dank de middelen ook.
Hij werd natuurlijk gewoon in een soort slaaf gebracht.
100 jaar geleden...
Zag dat het er waarschijnlijk anders uit.
Ja, precies.
Nee, exact.
Maar godzijdank dat we dat tot onze beschikking hebben.
En zijn er nog meer angsten los?
De dood is natuurlijk de ultieme angst.
Dat is natuurlijk ook wat ons drijft.
Iedereen hier op deze aarde.
En de absurditeit van hier op aarde zijn.
Maar heb jij nog meer angst...
Ja, gekke angsten.
Waarvan je echt denkt, hoe kom ik daar aan?
Nou, zoals een angst voor bananen ofzo.
Ik heb twee agenten die allebei angst voor bananen hebben.
Echt?

Dat bestaat gewoon.
Maar je bedoelt ook in de present zijn van een bananen?
Ja, dus als ik hem op tafel zo leg...
Het gaat altijd ding weg.
Ja, fascinerend.
Maar je bedoelt...
Zo bizar.
Ik zou het redelijk voor een Freudiaans zijn.
Maar goed, ik weet het niet.
Je kan letterlijk overal angsten voor hebben.
Heb jij ook, want we praten er nu heel erg over.
Ik heb ook al een tijdje gehad dat ik het heel moeilijk vond...
om over angsten te praten.
Omdat als mensen het tegen mij begonnen te praten over hun angsten...
dan kreeg ik die ook.
Ja, dat snap ik.
Bijvoorbeeld een vriendin van ons die heeft kotsphobie.
Die is heel bang om over te geven.
Dus die kijkt bijvoorbeeld altijd honderd keer op de datum van een voedsel wat ze eet.
Of als ze in een restaurant zit.
En toen op een gegeven moment begon...
Ik ben ook misselijk.
Dat kan ik.
En dat hat ik dus.
Ja, dat weet je niet fijn.
Nee, dat is super empath.
Ja, wij zijn veel te grenzenloos.
En je hebt natuurlijk ook je hersen zo goed getraind...
Ik weet nog wel heel goed dat...
op de toneelschool had ik heel erg last van die duizeligheid.
Maar echt gekte.
Ik kon eigenlijk alleen of op de toneelschool zijn, dan ging het heel goed.
Of thuis.
Maar de weg al naar de toneelschool lopen.
Supermarkten.
Ik was echt letterlijk de hele tijd bang om vlaww te vallen.
Ik was ook heel veel vlaww gevallen in mijn pubertijd.
Dus het was ook niet zo gekke angst.
Maar ja, waarom is dat eigenlijk erg?
Waarom is het leuk als je vlaww valt en iemand pakt je op?
Maar ik vond het gewoon zo'n genant idee.
En dat ben ik wel heel blij mee.
Dat heb ik nu wel veel minder.
Dat kwam een beetje terug toen ik naar New York verhuistte.

Ik denk dat dat gewoon op elkaar lijkt.
Zo van huis en haard verlaten naar Maastricht, naar de toneelacademie...
of huis en haard verlaten naar New York.
Maar dat je er zo niet geaard voelt.
Ja, die bodem even weg is.
Oh, vreselijk.
Maar heel veel angst hebben natuurlijk ook te maken met angst voor afwijzing.
En ook angst om af te wijzen.
Dus dat is natuurlijk heel erg aan elkaar gelinkt.
Dat hebben wij natuurlijk ook in onze therapie geleerd.
Ik woon het zeggen.
Dat vind ik best echt een goede les van onze therapeut.
Want daar denk ik heel vaak aan.
Ik ook heel vaak.
Leg het nog even uit voor iemand die het niet weet.
Eigenlijk wat zij zegt is...
Als je bijvoorbeeld...
Ik neem bijvoorbeeld van het uitmaken met je vriendje.
Dat je daar heel veel pijn van kan ervaren.
En je dacht al niet begrijpt, want je denkt...
Ja, maar ik doe toch iemand anders pijn.
Ik ben degene die hier in charge is.
Ik bepaal nu iets...
Ik heb het lot van die ander in mijn handen.
En dat die pijn zo groot kan zijn.
En onze therapeut vertelden ons daarover.
Dat dat linea recta...
rechtstreeks verbonden is
met de bekende angst voor afwijzing.
Je eigen afwijzing.
Want die eigen afwijzing triggert.
Omdat je het zo goed kent.
Weet je natuurlijk ook wat je die ander daarmee aandoet.
Absoluut.
Dus daarom is het afwijzing ook heel naar.
Ja, en dat kan dus ook in hele rare kleine dingen zitten.
Wat wij ook vaak hebben ervaren te gekar.
Dat in de hele grote dingen...
soms een relatie verbreken.
Maar ook in zaken.
Dat we echt tegen elkaar zeggen...
hoe oud zijn we nou?
Dat je niet durft de confrontatie aan te gaan.
Dat je het zo zielig vindt.

We kunnen nu niet zeggen dat we liever een rozenmuur hebben.
Want dat is zo zielig.
Want die man heeft hem net helemaal paarsgeverfd.
Of groter, weet ik veel.
Met bepaalde mensen in je team die je vertegenwoordigen.
Waar je gewoon voelt van dat werkt voor geen meter.
Maar je durft gewoon niet die telefoon op te pakken.
En te zeggen, hey, luister.
Het gaat gewoon niet.
En het is beter.
En een man zou denken, sorry, even heel generaliserend.
Maar een man zou denken, ja, het functioneert niet.
Daar heeft die genen toch ook niks aan.
Ik beëindig het gewoon.
En wij zitten alleen maar in het hoofd van die genen.
En ook gewoon op hoog niveau te schaken eigenlijk.
Want...
Dat soort gesprekken zijn dan...
een schaak spel wat je van tevoren probeert...
te voor te bereiden.
Terwijl inderdaad een ander misschien of een man wel ligt.
Zegt ik, ik neem gewoon die telefoon.
Ik zie wel waar dit...
Ik zet me gewoon, mijn koning daarnaar.
Exact.
Maar ik weet nog dat ik ooit...
best lang geleden een...
toneelsoek...
kentselde...
van een bevrienden regisseur met wie ik zou gaan werken.
Ja, omdat je een hele grote film kreeg.
Omdat je een grote film kreeg.
Heel echt een aanbieding waar niemand neet tegen had gezegd.
Sorry.
Ja, en tegelijkertijd was ik ook daardoor in de war.
En had ik mezelf ook helemaal wijs gemaakt...
dat ik ook niet meer kon.
En dat ik eigenlijk ook niet vast wil gezet worden.
En daar kwam het ook neer.
Beknopt mijn vrijheid niet.
Dat was eigenlijk mijn pleidooi.
Absoluut.
Maar dat moest ik zeggen tegen een man...
waar ik enorm tegenop keek...

die ik enorm bewonderde.
En toch ook een soort vaderfiguur was.
Dus hoeveel buikpijn ik daarvan heb gehad...
om dat gesprek uiteindelijk te voeren.
En uiteindelijk zelf ook...
alleen heb gedaan.
Om dat te vertellen.
Omdat ik dacht, ik kan het niet via een e-mail doen.
Ik kan het niet.
Ik moet dit aangaan.
Maar dat heeft me zo veel stress gegeven.
Ja, en ik denk dat dat echt voor ons allebei geldt.
Voor meer vrouwen, ook in ons beroep trouwens.
We hebben natuurlijk een paar van de iconische momenten...
met grote regisseurs meegemaakt...
waarin we kozen voor onszelf...
of proberen te kiezen voor onszelf...
terwijl die regisseurs dat aan de lopende band doen.
By the way, die kiezen de hele tijd voor zichzelf.
Maar als wij dat een keer proberen...
zo'n kracht werd tegengewerkt.
En ik heb nog wel...
soms met terugwerkende kracht daar woede over.
Omdat ik toen ook...
zo voor mijn gevoel...
in die regisseurs verplaatsen.
In plaats van in mezelf.
Dus dat ik zo ver was afgedreven van mezelf...
dat ik ook echt dacht, maar...
het is ook echt afschuwelijk wat ik vraagt.
Wat ik vraagt, dat kan eigenlijk niet.
Als ik erop terugkijk, denk ik...
dat is eigenlijk een hele redelijke vraag.
Maar dat...
dat is de hand in eigen boesemsteken.
Dat soort figuren gaan natuurlijk gewoon...
die hebben je nodig, denken ze.
En dus gaan ze gewoon proberen je te behouden.
Die denken, ja, dat is een zo'n fair game, denken zij.
Weet je, zij denken gewoon, zo werkt het.
Maar wij kunnen daar dan heel moeilijk tegenover...
stellen onze fair game.
Nou ja, goed, maar dan doe ik dit.
Voor ons wordt dat heel emotioneel.

Dat is ook een probleem.
Zij misschien veel meer denken, het is gewoon een zakelijk spel.
Ja, een afspraak.
Ja, en ook ik probeer gewoon voor me te behouden...
om te gaan middelen, proberen weg te komen.
Maar voor ons voelt dat veel meer...
als iets zo diep persoonlijk.
En dat leid ik wel steeds meer geleerd.
Dat ik nu wel, daar worden we wel beter in.
Dat je gewoon leert dat dat niet emotioneel is...
niet persoonlijk is en dat je je grens moet afmaken.
En dan is het nu weer tijd om het even te hebben...
over film en serie, ons favoriete onderwerp.
En dan beginnen we met...
een tip van onze partner Paramount Network.
En dat is deze week...
Lord of the Rings.
Lord of the Rings, The Fellowship of the King.
The Fellowship of the...
Nou ja, we zeggen gewoon Lord of the Rings.
Dan weet iedereen wel waar we het over hebben.
Heb jij die films überhaupt gezien?
Of de boeken gelezen van Tolkien?
Nee, liggen allemaal nog mijn nachtkastje.
Kom maar maar niet aan toe.
Nee, ik heb die boeken niet gelezen.
A, waar B heb ik de film, volgens mij.
Si, daar doe je dus wat ik de kijkertjes heb verteld...
voor een keer, ABCD.
Maar heel veel mensen doen dat, het is gewoon...
ik vind het gewoon...
Maar toen jij daar opeens mee begon tijdens onze vriendschap...
was het gewoon een heel erg oude verker.
Als of ik ineens Excel sheets...
Ja, precies.
Ik heb hem volgens mij wel gezien, maar ik weet alleen...
dat het een soort van ongelijk mannetje...
op zoek was naar Ring.
Vrodo?
Nee, een gorgel of iets.
Een smiegel.
Nou, sorry, dan weet jij dan meer.
Kertie, goed hoor.
Ja.

Ik kan een heel goed stem wat je is.
Dan ga ik ook nog eens een keer heel lang doen.
Oh ja, ga ik ook mijn IT-stem doen.
Leuk, leuk, leuk.
Maar goed, we gaan hier nu de hele ring verhaal vertellen.
Nee, maar ik weet het...
Ik zeg alleen maar wat ik er nog van op...
wat ik er nog van op mijn Netflix heb staan...
is een beeld van een onogelijke ventje...
die dan op zoek is naar Ring...
en die dondert dan in een gat met vuur.
Spoiler alert!
Spoiler alert!
Oei, zo'n hele verhaal.
Als ze hadden daarover.
Nee, wacht even.
Oh, die heeft hele grote voeten.
Frodo voeten, hele grote voeten.
Dat weet ik wel.
Ze wonen in paddelsstoelen.
Maar het is gewoon zo'n grote, grootse, epische film...
altijd lekker, altijd genieten.
Gaan lekker kijken.
De hele trilogie...
zien op woensdag en donderdag om half negen.
Ik ben geobsedeerd door sectes, zoals je weet.
En er zijn natuurlijk ontzettend veel topdokumentaris...
te bekijken, all over the place, wat betreft sectes.
Er is eentje die wij allebei bekeken, die heeft De Waauw.
Waar hoefde zij dat in het Nederlands card, dat weet jij altijd?
De Blofte, de Eet.
Ja, en er zijn twee seizoenen van...
superheftige aangrader, wat mij betreft.
Wat het goeie aan De Waauw is...
en daar hebben wij ook gesprekken over gevoerd...
want soms praten wij ook wel eens tijdens ons privé leveren...
niet tijdens de podcast.
Heel weinig tussen.
Op de andere zand is dit hele concept.
Bijna nooit, bijna nooit.
Maar wat we allebei heel mooi vonden aan De Waauw...
of goed vonden, want het is nogal deprimerend...
maar dat zij echt laten zien dat het iedereen kan overkomen...
om onderdeel te worden van een groep of van één mens...

waar je eigenlijk liever niet onderdeel van was geworden.
En dat het dus niet zo is...
dat het alleen maar zwakke en kwetsbare...
en gekke mensen overkomt.
Nee, het wordt ook letterlijk gezegd in die documentaire...
door één van die mannen.
Nobody joins a cult.
Ik ga lekker bij een cult.
Je denkt, ik heb iets gevonden.
Een club waar ik me thuis bij voel...
die goede dingen van me doet.
Ja, en die mij op een...
op ergens verder brengt.
Dus spiritueel of in mijn werk of...
en allemaal wel zoekende mensen natuurlijk die...
daar kon ik me wel meer identificeren...
in zo'n soort van staat van...
ik weet niet wat ik nu moet...
of ik sta op een breekpunt in mijn leven...
of ik sta op een kruispunt.
Dat zeggen veel mensen wel trouwens in die documentaire.
Ja, maar iedereen staat natuurlijk altijd wel een keer...
op een kruispunt van zijn leven.
Dus in die zin, weet je...
en of het nou een sect is waar je in terecht komt...
voor je is, of dat je in een andere scam trapt...
of dat je op straat loopt.
Hier zijn allemaal scams de hele tijd op straat.
Heb ik nog meegemaakt, weet je nog...
toen ik nu hier op was laat?
Ja, I know.
Er staan nu allemaal borden trouwens daar tegen.
Echt letterlijk.
Ja, grote borden.
Maar pas op, want er zijn dus mensen die dan...
zeggen, hey, ik zie een oude ramje heen hangen...
en dan voor je het weet...
raak je gewoon met zo'n iemand in gesprek.
Denkende dat gewoon iemand is die je aanspreekt...
maar dan is dat een scam.
Maar goed, dus dat...
en daar in dit genre, sectes en documentaires...
heb ik een tip voor jou, dat heet stolen youth...
en dat is heel erg geleerd ook aan New York.

Die man is net veroordeeld tot levenslang.
Sorry.
Kijk, dit is een mooi moment.
Deze...
doe...
dit is een niees.
Nu onderdruk je hem, dat had je niet moeten doen.
Ja, maar ja.
Je lijkt net...
dat is net een baby zeehond als zijn niees.
Zo schattig.
Baby zeehond.
Goed, oké, sorry.
Je gaat verder, ga verder.
Koei, koei, koei, koei, koei.
Tamagotchi.
Ja, Tamagotchi zeehond.
Niees.
Nou ja, dat zal je altijd zien.
Anyway.
Dus een documentaire die je kan zien...
over een man die...
dus je hebt hier een van de collies...
ergens buiten New York, Universiteit...
waar ze ook op de campus wonen, zodat die vaak gaat...
en de vader van een van die...
meisjes die in hun huis wonen...
die kwam uit de gevangenis...
en op de 1e manier had dat meisje...
al haar klasgenootjes, huisgenootjes...
overtuigd dat hij onterrecht in de gevangenis had gezeten...
en dat het een hele bijzondere man was.
Dus zij mag hier even een paar nachtjes...
op de bank slapen, want hij heeft nog even geen huis.
En al die mensen, het was een beetje een college waar...
veel artistieke, creatieve, nerd-achtige, leuke...
mensen opzaten.
Zij zei, ja, tuurlijk, tuurlijk.
Hij is meer dan welkom.
En op de 1e manier heeft hij dat groepje...
helemaal in zijn mag gekregen.
En ze zijn uiteindelijk met z'n allen...
in een appartement gaan wonen...
en het is totaal op een vrijwel vrijselijke manier...

uit de hand gelopen.
Hij heeft dus nu levenslang, die man.
En ze hebben alles gefilmd...
op hun iPhones.
En die documentaire heet Stolen Youth...
en het is echt...
het is nog erheftiger dan de vrouw.
Dus ik zou...
het is een enorme aanraden...
als je iets wil zien over menselijk gedrag...
en wat identiteit is...
en hoe beïnvloedbaar iedereen is...
en gruwelijk.
Maar heel interessant.
Het was een...
Het heeft me eigenlijk...
Ja, want het heeft me opgelucht.
Want ik vind het merk toch...
dat praten over angsten ook fijn is.
Om al ben ik ook bang...
om dan nog meer angsten te ontwikkelen.
Denk ik tegelijkertijd...
het lichte het me ook wel op, jou?
Medium, medium rare.
Nee, ik ben zeker...
van mening dat praten...
en dingen aankijken op lucht.
Oké, nou bedankt...
bedankt voor de mooie gesprekken.
Dank je.
En we spreken elkaar volgende week weer...
en tot die tijd.
Allaaf!
Mooi.
Ja.
Ik zeg zo het best wiske en wiske.
Ja, en ook gewoon...
in schaarse zuiden van het land.
Dus nu op dit moment toch...
of is dat er weer afgelopen, weet ik veel.
Carnival.
Carnival.
Dat is al lang weer voorbij.
Maar goed mij niet uit.

Toch leuk dat je dat soort dingen weet.

Ik moet hem een neus nog geven.

Just in case.

In case...

Oh, tot ziens.

Bedankt voor het kijken.